

Antigament, els homes que estaven al servei d'un règim i d'un home, podien riure's i befar-se dels assalariats, el poble veritat. Avui, uns homes que no estan més que al servei del poble que els ha portat allà on són, tenen el deure de servir aquest poble. I avui dia, en una de les millors coses que poden servir-lo, és fent del vergonyós i vexant retir obrer d'avui, un exemplar retir obrer del demà, que sigui i representi per a tots els obrers, aquella poma per la set que ens conforti i ens ajudi quan arribin els dies de les nostres desfalles i minves de forces. Aquells dies en que el pes dels anys farà tremolar-nos la ploma a les mans, i en els que el martell no picarà amb prou esclat sobre l'enclusa i que la llima no seguirà el ritme ràpid i harmònics dels nostres començos d'aprenents....

Se'ns diu i se'ns recorda a cada moment, precisament per tots aquests que no han de pensar amb un demà, un vell aforisme català: «qui de jove no treballa, quan és vell dorm a la palla». Estranya paradoxa, a fe. Al pensar-hi, una vermellor tota sobtada ens ve a la cara. No és de vergonya per no treballar prou de joves; és de ràbia i d'odi perquè de joves treballant amb tota l'ànima i amb tot el braó de la nostra joventut,

no podem ni tan sols menar una vida de benestar i de salubritat com la que mena el més insignificant dels nostres petits patrons. Una vida igualment digne com la que viuen ells i a la qual tenim dret des del moment en què hem estat posats al més desgavellat dels móns possibles.

Cal cercar una ràpida i immediata solució a l'afer del retir obrer. Suprimir-lo? Mai! És necessari dignificar-lo. A tal sentit i per tal fi, pensem publicar en el vinent número el que nosaltres farem.

D. ESCUDER I RIGAU

Una vegada compost l'anterior treball, la premsa del dia ens assabenta que els miners d'Astúries, comprenent la mesquinesa de l'actual retir obrer, eleven una instància al Govern Provisional de la República demanant, entre altres coses, el retir per a un treballador a l'edat de 50 anys, amb un passant de 5 pessetes diàries.

La petició que amb tal sentit formulen els nostres germans obrers d'aquelles terres, hauria d'ésser protegida i exigida al Govern per tots els obrers de les terres ibèriques. (N. de l'A.)

l'avi macià a girona

Segons lletra rebuda pel sector d'En Francesc Macià a Girona, s'assegura la seva vinguda pel dia 14 del corrent mes a aquesta Ciutat.

Correspon la mateixa amb la dels nostres correligionaris—Aiguader i Companys—. Vénen per a celebrar dignament a Girona la instauració de la República Federal.

El 14 serà, doncs, un jorn de glòria per a Girona, puix tindrà l'honor d'hostatjar els homes que més han contribuït a l'assoliment dels nostres ideals: Catalunya, Socialisme, República.

AVANÇADA, al comunicar-ho al poble gironí, espera de la seva ciutadania, els tributarà una xardorosa arribada, digna d'ells i de la nostra Ciutat.

